

**Miljøministerens besvarelse af samrådsspørgsmål DL, DM og DN
stillet af Folketingets Miljø- og Planlægningsudvalg**

Spørgsmål DL:

Vil ministeren redegøre for årsagerne til, at der i Danmark er fundet markant højere forekomster af rottegift i rovfugle og rovpattedyr end i Storbritannien, jf. en nyligt offentliggjort rapport fra Danmarks Miljøundersøgelser? Herunder bedes især oplyst, om der er hold i forlydender om, at det kan skyldes, at der anvendes meget gift i forbindelse med fodring af udsatte skydefugle, eller at der ligefrem udlægges gift med det formål at bekæmpe visse fuglearter.

Spørgsmål DM:

Vil ministeren stramme op på reguleringen af privates og autoriseredes brug af rottegift og lign. i Danmark, så vi sikrer, at ugler og andre rovfugle ikke dør af forgiftning? Herunder bedes redegjort for, hvordan den danske regulering adskiller sig fra reguleringen i Storbritannien.

Spørgsmål DN:

Hvilke initiativer vil ministeren tage for at sikre, at forekomsten af giftstoffer fra rottegift og lign. i rovfugle, som ugler og glenter, og i rovpattedyr nedbringes med øjeblikkelig virkning? Herunder bedes oplyst, om der arbejdes med alternative bekæmpelsesmidler, så det ikke tager op til en uge, før dyrene dør af indre blødninger.

Svar:

Jeg besvarer de 3 spørgsmål samlet.

Jeg er enig i, at rapporten fra Danmarks Miljøundersøgelser viser, at der er et problem. Rapporten er den første af sin art i Danmark. Efter Miljøstyrelsens vurdering er der dog ikke den store forskel på tallene mellem Storbritannien og Danmark. En direkte sammenligning er vanskelig, da metoderne er forskellige. Men efter en nærmere gennemgang af tallene i de to undersøgelser og nyere engelske undersøgelser ligger de engelske tal, efter Miljøstyrelsens opfattelse, tæt på de danske. Undtagelsen

er ugler, som i Storbritannien viser et noget lavere indhold af rotte- og musegifte end de danske.

Rapporten svarer ikke på, hvordan giften havner i rovfuglene, uglerne og de små rovpattedyr, men det kan skyldes både lovlig og ulovlig anvendelse af muse- og rottemidler.

I forhold til anvendelse af rotte- og musemidler i forbindelse med fodring af vildt udsat med henblik på jagt, foreligger der ikke dokumentation for, at der særligt her sker en stor og systematisk brug af gift, som skulle kunne forklare problemets omfang.

I forhold til forekomsten af muse- og rottegift i rovfugle, ugler og små rovpattedyr er problemet således formentlig altovervejende utilsigtet sekundærforgiftning.

I den forbindelse har Miljøministeriet allerede taget en række initiativer som, vil nedbringe antallet af rotter og dermed reducere mængden af muse- og rottegift i fugle og pattedyr.

Vi har netop nu en ny rotteplan i høring. Planen lægger bl.a. op til, at kravene til autorisation for rottebekæmpere skærpes, så det sikres, at den autoriserede rottebekæmpelse kun vil foregå på et nødvendigt niveau. Det vil samtidig reducere sandsynligheden for at giftstofferne ender i fugle og pattedyr. By- og Landskabsstyrelsen vil desuden vejlede om kommunernes muligheder for bekæmpelse af rotter uden brug af gift, og indføre bestemmelser om, at bekæmpelsesfirmaer forpligtes til, at indberette oplysninger om type og forbrug af gifte i de sikringsordninger i jern og plast, som de fleste kender fra baggårde, omkring skraldestativer mv. Planen sigter også mod generelt at øge informationen overfor private og professionelle om forebyggelse af rotteproblemer og om korrekt anvendelse af rottegiften. Det er den danske strategi at de svageste gifte skal bruges først, så man kun bruger de stærkeste stoffer, hvis der er resistens overfor de mindre problematiske stoffer.

Det er kommunerne, der skal sørge for en effektiv bekæmpelse af rotter. Det er også kommunerne, der fører tilsyn med skadedyrsbekæmpere. Jeg regner med, at kommunerne bruger de redskaber, de har til at nedbringe rotteproblemer, i det omfang kommunerne finder det nødvendigt.

Miljøministeriet vil se på salget til private og deres anvendelse af musemidler. Vi har allerede en stram lovgivningen, og der er sat restriktive

krav i godkendelserne, men jeg har bedt Miljøstyrelsen vurdere, om der kan sættes yderligere ind ved at skærpe godkendelserne fremover. Samtidigt vil vi øge informationsindsatsen overfor private, f.eks. om at indsamle døde mus og oplyse om midlernes giftighed.

Reguleringen omkring godkendelse af muse- og rottemidler i Danmark og England er meget ens. Vi er lige nu i en overgangsfase, hvor nationale regler for godkendelse af produkterne er ved at blive afløst af en fælles EU lovgivning (biociddirektivet). Det betyder, at gældende godkendelser skal revurderes i løbet af de kommende år. Her vil evt. ny viden om sekundær forgiftning blive inddraget.

På rotteområdet er reguleringen i Danmark dog strengere end i England. I Danmark er det udelukkende professionelle, som må bekæmpe rotter, mens man i England lader private købe de svageste rottegifte i det lokale supermarked. Der findes også professionelle skadedyrsfirmaer i England, men private har adgang til de svage rottemidler.

Som nævnt har regeringen taget en række initiativer, som vi mener vil nedbringe mængden af giftstoffer i rovfuglene, ugle og de små rovpattedyr. Dyrene spiser de forgiftede mus og rotter, og vi må forsøge at reducere mængden af giftstoffer, som bruges i bekæmpelsen, uden at bekæmpelsen bliver ringere. Bekæmpelsen af mus og rotter er helt nødvendigt i alle samfund, fordi de udsætter mennesker for sygdomme og ødelægger værdier.

Som nævnt vil den rotteplan, der er i høring nu, medvirke til at reducere brugen af giftstoffer. Vi vil bruge den nye undersøgelse, når muse- og rottemidlerne skal til revurdering indenfor nogle få år i forbindelse med overgangen til EU-regler. Vi vil se på, om vi kan begrænse privates adgang til musemidler yderligere. Vi har allerede gjort pakningsstørrelserne på musemidlerne meget beskedne, maks. 100 gram pr. pakke, for at undgå misbrug. Vi har også indført forbud mod besiddelse af rottegifte, hvis man ikke er autoriseret rottebekæmper.

Vi er meget åbne for alternative metoder til at bekæmpe mus og rotter, og følger udviklingen nøje. Men i øjeblikket er der kun godkendt få midler uden antikoagulanter (stof, der forhindrer blodet i at størkne) til muse- og rottebekæmpelse, og de er ikke anvendelige til alle formål.

Vi håber, at industrien med tiden vil frembringe nye alternative midler. Der er behov for både kemiske midler og fysisk bekæmpelse. Vi vil også øge informationsindsatsen overfor private om, hvordan de bedst bekæmper mus ved brug af andre metoder end kemiske midler, og om hvordan de bruger de kemiske midler rigtigt. Informationen vil også indeholde andre forebyggende tiltag som fx at holde ejendomme ryddelige og fjerne affald, så mus og rotter ikke har gemmesteder og adgang til mad tæt op af beboelser.